

Henryk Sienkiewicz to jeden z najwybitniejszych pisarzy polskich

Urodził się 5 maja 1846r. w zubożałej rodzinie szlacheckiej na Podlasiu (w Woli Okrzeskiej pod Łukowem). Chłopięce lata spędził na wsi. Obserwował z bliska życie ludzi, ich biedę i troski, które przedstawił w swoich którego biedę i troski przedstawił w nowelach.

Gimnazjum i studia wyższe (w Szkole Głównej) ukończył w Warszawie. Działalność literacką rozpoczął dość wcześnie. Już w roku 1867 pisał krytyki literackie, felietony na aktualne tematy, wreszcie nowele. Zarówno świetna forma tych krótkich opowiadań, jak i zawarta w nich myśl postępową i patriotyczną zjednały młodemu pisarzowi wielki rozgłos. Stał się znanym pisarzem.

Po podróży do Ameryki napisał Trylogię czyli „Ogniem i mieczem”, „Potop” i „Pan Wołodyjowski”. Ten wielki cykl powieści historycznych wywarł olbrzymi wpływ na społeczeństwo, bo chociaż przedstawiał czasy odległe – budził i podtrzymywał wolę oporu przeciw zaborcom. Trylogia przyniosła Sienkiewiczowi sławę, jakiej nie zdobył dotąd żaden polski pisarz.

Po śmierci żony napisał nowe wielkie powieści historyczne: Quo vadis (Dokąd idziesz 1896) i Krzyżacy (1900). Sienkiewicz zdobył wyedy światową sławę. Jego dzieła zostały przetłumaczone na wiele języków i rozeszły się w dużych nakładach w krajach europejskich, w Ameryce, a nawet w Azji i Afryce (Egipt). Do światowego rozgłosu pisarza przyczyniła się również Nagroda Nobla, przyznana mu za całokształt twórczości w roku 1905. Jeszcze wcześniej nagrodił Sienkiewicza naród polski. W roku 1900, na dwudziestopięciolecie jego pracy literackiej, społeczeństwo ofiarowało mu jako dar narodowy – majątek Oblęgorek (obecnie mieści się w tym pałacyku Muzeum Sienkiewiczowskie).

Owocem wędrówki po Egipcie i innych terenach Afryki wschodniej stała się powieść młodzieżowa – W pustyni i w puszczy (1911).

Ostatnie lata niezwykle bogatego i pracowitego życia Henryk Sienkiewicz poświęcił na pomoc ofiarom I Wojny Światowej, organizując w Szwajcarii specjalny komitet. Odzyskania niepodległości przez Polskę już nie doczekał. Zmarł w Vevey w Szwajcarii dnia 15 listopada 1916 roku, okrywając żałobą cały naród.

Po zakończeniu I Wojny Światowej sprowadzono zwłoki Sienkiewicza do ojczyzny i pochowano uroczysto w podziemiach katedry warszawskiej.